

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiae Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiae

3. de Diuisionibus indulgentiae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

Indulgentia, seu remissio pœnæ iniunctæ, notatam est in ordine ad Ecclesiam, sed etiam in ordine ad Deum, ut etiam Deo satisfactum sit, ut quod Martyrum desiderio, & Ecclesiasticorum Prælatorum autoritate remittatur, etiam apud Deum condonatum sit.

C A P. III.

De diuisionibus Indulgentiæ.

1 Indulgentia vel est totalis seu plenaria (sic dicta, quia illimitatè conceditur, ut omnem pœnam in Purgatorio pro peccatis luendam remittat) vel partialis, quæ limitatè conceditur, ut partem aliquam pœnæ remittat, talis est Indulgentiæ tertiæ partis peccatorum; aut indulgentiæ vnius anni, vel plurium annorum. Nam Ecclesiastica consuetudine olim receptum erat, ut pro grauioribus criminibus 7. annorum pœnitentia imponeretur. Alia partialis Indulgentia etiam dicitur *carena*, id est, carentia, siue ieiunium in solo pane vel aqua per dies 40. Item quadragesima pœna, per quadragesimam subeunda imposita. Quapropter cum Indulgentiæ vnius anni, indulgentiæ septennis, vel vna carena conceditur, sensus est, remitti tantam pœnam peccatis debitam, quanta deleretur per pœnitentiam vnius anni, vel 7. annorum, aut per 40. dierum ieiunium in pane & aqua, secundum canones pro peccatis imponi solitum.

2 Olim Indulgentiæ fermè tantum concedebatur

tur de pœnitentiis iniunctis, nunc vero etiam de non iniunctis, sicut probabile censent Palud. Suarez, Gabriel, Coninck. Vbi maius conceditur, etiam minus concessa esse videtur. Quæ regula in iis locum habet, quæ eiusdem generis sunt, siue ad eandem potestatem spectantia. Atque plus seu maius quiddam est, remittere pœnitentias à sacerdote iniunctas, quippe non diuino tantum iure, sed humano etiam præcepto debitas & determinatas. Minor autem remissio est, si nulla pœnitentia sacerdotis imperio ex soluenda restet: quare talis indulgentia facilius conceditur, cum non ita eneruans sit disciplinæ Ecclesiasticæ. Ergo indulgentia data de iniunctis, extendenda etiam videtur ad non iniunctas, idque spectata consuetudine, quæ nunc in Ecclesiis viget, quia alioquin non ita magnam utilitatem hodie indulgentiæ haberent: quandoquidem pœnitentiæ, quæ pro peccatis iniungi solent, exiguæ sunt, & sæpè tantum loco Medicinæ seu alicuius curationis peccati imperatæ, quas omnimode implere expedit.

NB. Si cui pœnitentia à sacerdote imposita difficilis sit, vt appareat non per modum medicinæ præcauentis impositam fuisse: sed per modum satisfactionis, tunc non prohibetur aliquis vt indulgentia ad pœnitentiam diluendam, idque etiam Confessarii obseruare possunt, vt pœnitentiam, de qua pœnitens queritur, commutent in aliam leuiorem per modum medicinæ imponendam, præcipiendo pœnitenti, vt alicuius indulgentiæ se participem reddat.

Porro Indulgentia diuiditur in personalem

Bbbb 2 (quæ

(quæ certis personis conceditur sine determinatione ad rem materialem) & Reale (quæ alicui rei materiali, v. c. rosarijs imaginibus &c. affixa est.

- 3 Si indulgentia localis (quæ loco affixa) concessa est cum determinatione temporis, V. C. diei, tunc qui sæpius in die Ecclesiam visitat, semel tantum lucratur indulgentiam, secus si sine determinatione concessa est Ecclesiam visitantibus, cum non sit ratio restringendi ad vnam vicem.
- 4 Nomine Ecclesiæ, cui indulgentia conceditur, lucranda à visitantibus, etiam adiunctum cæmisterium intelligi debet, quia in fauorabilibus verba latè interpretanda.
- 5 Loco diruto sine spe ædificandi, vel in alium locum sub eodem patrono, & cum omnibus privilegijs transferendi, pereunt indulgentiæ concessæ locales, quod si Ecclesia diruta in eodem loco re-ædificetur, retinet indulgentiam sicut & alia privilegia, quippe cum moraliter eadem Ecclesia censetur.

C A P. IV.

Quinam Ecclesiæ Pastores, & quo iure indulgentias concedere possint.

- 1 Summus pontifex potestate à Christo accepta, Sadeoque diuino iure indulgentias tum generales, tum partiales ex rationabili causa omnibus fidelibus dispensare potest. Etiam Concilium generale, quatenus inclusio capite totum corpus Ecclesiæ